

Župnijski list PETROVO PISMO

Julij 2026



Počitnice – potovanje navzven in navznoter

Poletni meseci so čas, ko se ceste napolnijo, kovčki odprejo in ko se zdi, da je ves svet v gibanju. Vsakoletno preseljevanje množic razkriva nekaj globoko človeškega: človek ni ustvarjen, da bi bil zaprt vase ali živel v samoti. V njem živi hrepenenje po širini, lepoti, miru in svobodi. Zato se vedno znova odpravlja na pot.



Toda ob vseh kilometrih, ki jih prevozimo, se velja vprašati, kaj pravzaprav iščemo. Je svoboda res na drugem koncu Slovenije, Evrope ali druge celine? Jo najdemo v skrbno načrtovanem odih, med gorskimi vrhovi ali ob morski obali?

Mnogi se po vrnitvi domov zavedo, da so zamenjali kraj, ne pa tudi sebe. Nemir, pred katerim so odšli, jih je spremljal na vsakem koraku.

Drugi vatikanski koncil nas spominja, da je prosti čas namenjen razvedrilu ter utrjevanju telesnega in duševnega zdravja. Počitek ni razkošje, ampak potreba.

Bog človeka ni ustvaril za nenehno hitenje, temveč tudi za počitek, občudovanje in hvaležnost.

Počitnice so zato lahko veliko več kot zgolj oddih od dela. Lahko postanejo priložnost za srečanje s samim seboj, z bližnjimi in Bogom. V času, ko imamo nekoliko več miru, lahko znova odkrijemo moč preproste molitve, nedeljske sv. maše, dobrega pogovora in tišine. Boga nikoli ne pošljemo na počitnice. On nas čaka tam, kamor gremo: v gorah, ob morju, na romarski poti ali doma na vrtu. Povsod nam želi podariti svoj mir.

Ob tem pa ne pozabimo, da ostajamo del občestva. Župnija poleti ne zapre vrat. Čeprav se nekateri odpravljajo na dopust, drugi ostajajo doma; nekateri potrebujejo pomoč, drugi spodbudno besedo ali obisk. Krščanska vera ni le osebna zadeva, ampak življenje v občestvu. Tudi poleti smo poklicani, da nosimo drug drugega v molitvi, pozornosti



in odgovornosti.

Naj bodo zato dnevi oddiha čas, ko si odpočijeta telo in duša. Čas, ko bomo bolj pozorni na lepoto stvarstva, na ljudi, ki so nam zaupani, in na Boga, ki nas spremlja na vseh poteh. Kajti pravi počitek ni samo sprememba kraja, ampak srečanje z Njim, v katerem človek najde svoj dom.

Vsem župljanom želim blagoslovljene poletne dni, varne poti, dovolj časa za bližnje ter odprto srce za Božjo navzočnost.

Cristian, župnik



Babilonski stolp našega časa

Ko Sveto pismo pripoveduje o Babilonskem stolpu, ne govori predvsem o arhitekturi, ampak o človeku. O človeku, ki želi sezidati svet brez Boga, svet, v katerem bo sam merilo resnice, dobrega in moči.

»Sezidajmo si mesto in stolp, katerega vrh naj sega do neba, in naredimo si ime ...« (1Mz 11,4). Ta svetopisemska vrstica presenetljivo dobro opisuje tudi naš čas. Človeštvo še nikoli ni imelo tolikšne moči, kot jo ima danes. Tehnologija, umetna inteligenca, digitalni svet, medicina, komunikacije ... vse to nam omogoča stvari, o katerih so prejšnje generacije lahko le sanjale. V marsičem je to velik dar in sad človeškega razuma, ki ga je človeku podaril Bog.

Toda zgodovina Babilonskega stolpa nas opozarja, da človekov problem ni predvsem v znanju, ampak v srcu. Človek, ranjen od greha, lahko tudi največje dosežke obrne proti človeku samemu. Ko izgine ponižnost, se znanost spremeni v oblast. Ko izgine resnica, se besede spremenijo v propagando. Ko izgine spoštovanje do človekovega dostojanstva, postane človek le še številka, podatek ali orodje.

Jezus v evangeliju opozarja: »Kaj namreč koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi?« (Mr 8,36). Danes pogosto poslušamo, da bo tehnologija rešila vse naše težave. Toda noben stroj ne more ozdraviti človeškega srca. Noben algoritem ne more nadomestiti vesti. Nobena umetna inteligenca ne more človeka naučiti ljubiti.

Prav zato je podoba Babilonskega stolpa tako aktualna. Ne opozarja nas, da bi se morali bati razvoja ali znanja. Opo-

zarja nas, da človek brez Boga hitro začne verjeti, da je sam bog.

In kadar človek pozabi, da je ustvarjen in ne stvarnik, zgodovina postane nevarna. Dvajseto stoletje je to boleče pokazalo: ideologije, ki so obljubljale raj na zemlji, so za seboj pustile milijone mrtvih, razčlovečenje in trpljenje. Vedno znova se izkaže, da človek brez moralnega temelja svoje moči ne uporablja za služnje, ampak za prevlado. Jezus zato svojim učencem pravi: »Brez mene ne morete ničesar storiti« (Jn 15,5).

Toda kristjan ni poklican predvsem k temu, da analizira svet in družbo. Najprej je poklican, da pogleda vase. Pri svetem krstu nismo prejeli samo imena. Prejeli smo novo življenje. Postali smo Božji otroci, Kristusovi učenci in templji Svetega Duha. Krst ni lep spomin iz otroštva, ampak začetek poti vere, ki jo mora človek vsak dan znova sprejeti.

Apostol Pavel piše: »Ne prilagajajte se temu svetu, ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma« (Rim 12,2). Zato si je dobro postaviti nekaj preprostih, a pomembnih vprašanj:

- Kdo v resnici vodi moje življenje – Bog ali duh tega sveta?
 - Čemu posvečam največ svojega časa?
 - Ali znam še molčati pred Bogom ali pa živim v nenehnem hrupu podob, informacij in besed?
 - Ali moja vera raste ali počasi postaja le navada brez osebnega odnosa z Jezusom?
 - Ali v drugih ljudeh še vidim brate in sestre ali pa jih presojam le skozi korist, uspeh ali ideologijo?
- Morda največja nevarnost današnjega časa ni v tehnologiji sami, ampak v tem,

da človek izgubi samega sebe. Da izgubi sposobnost molitve, kesanja, poslušanja in notranje tišine.

Jezus nas vabi drugače: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt 11,28).

Nasprotje Babilonskega stolpa niso nedvednost, strah ali zavračanje razvoja. Nasprotje Babilona so binkošti. Tam Bog ne uniči človeka, ampak ponovno poveže razdeljeno človeštvo. Ne z močjo in nadzorom, ampak z resnico, ljubeznijo in Svetim Duhom.

Zato Cerkev tudi danes ne kliče človeka proč od sveta, ampak globlje h Kristusu. Samo človek, ki ostane povezan z Bogom, lahko pravilno uporablja tudi vse, kar ustvarja njegova roka in njegov razum.

Morda je prav poletje čas, ko lahko nekoliko upočasnimo korak. Manj hrupa pogosto pomeni več prostora za Boga. Več tišine pomeni več možnosti, da ponovno zaslišimo svojo vest. In morda prav tam, v preprostosti molitve, nedeljske svete maše, dobrega pogovora, sprave in notranje zbranosti, človek ponovno odkrije, da ni ustvarjen za Babilon, ampak



za občestvo z Bogom. »Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo« (Mt 6,33).

Cristian, župnik

Napovednik

- V četrtek, 2. julija, bo ob 10.30 sv. maša v DSO Komenda.
- V petek, 3. julija, bo obisk bolnikov na domu.
- V petek, 3. julija, bo po sv. maši adoracija pred izpostavljenim Najsvetejšim.
- V nedeljo, 26. julija, je Krištofova nedelja: zbiranje darov za akcijo MIVA, s katero pomagamo misijonarjem pri nakupu prevoznih sredstev. Po svetih mašah (če bo vaša želja) bo na parkirišču blagoslov vozil, tudi koles ...
- Urnik župnijske pisarne: **ponedeljek, torek, četrtek in petek po sv. maši.**
Ob sredah po jutranji maši.